

Zondag 20 juni

'... en in vrede zul je huiswaarts keren' (Jes. 55:12)(NBV).

Heb je er vrede over?

Een van de eerste dingen die je verliest wanneer je uit Gods wil stapt, is je vrede. Als je ergens dus geen vrede over hebt, ga dan niet verder! Gods belofte is dat je 'in vrede huiswaarts zal keren'. Vaak is vrede het enige wat God je zal geven om je te laten weten of je al dan niet op het juiste spoor zit. Schend de 'vredesregel' dus niet. Jezus heeft gezegd: 'Mijn vrede geef ik jullie, zoals de wereld die niet geven kan' (Joh. 14:27). De wereld biedt een gevoel van vrede aan dat alleen werkt als alles goed gaat. Maar wanneer de meningen die je krijgt verwarrend lijken en met elkaar in tegenspraak, wanneer je het gevoel hebt dat niets goed voor je uitpakt en je toch in staat bent kalm te blijven, dan ervaar je 'de vrede van God, die alle verstand te boven gaat' (Fil. 4:7). Hoe kom je aan die transcendent vrede? We laten Petrus aan het woord: 'Onderwerp u dus nederig aan Gods hoge gezag, dan zal hij u op de bestemde tijd een eervolle plaats geven. U mag uw zorgen op hem afwentelen, want u ligt hem na aan het hart. Wees waakzaam, wees op uw hoede, want uw vijand, de duivel, zwerft rond als een brullende leeuw, op zoek naar een prooi. Stel u tegen hem teweer, gesterkt door uw geloof, in het besef dat uw broeders en zusters... onder hetzelfde leed gebukt gaan. Maar al moet u nog korte tijd lijden... God zal u sterk en krachtig maken, zodat u staande zult blijven en niet meer zult wankelen' (1 Petr. 5:6-10). Wees dus gerust, loop niet voor God uit, heb vertrouwen in het feit dat wat jou overkomt God na aan het hart ligt (zie v. 7).

*The Word for Today wordt geschreven door Bob and Debby Gass and Ruth Gass Halliday.
UCB Europe web site: www.ucb.co.uk (Tel: +44 (0)1782 642000) Copyright 2010. All rights reserved.
Vertaling: Toos Kleinhout - Wijnstokgemeente Berkel en Rodenrijs.
Voor belangstellenden is het Woord voor Vandaag aan te vragen via:
tel: 010-5190444 of e-mail: info@wijnstokgemeente.nl of kijk bij www.wijnstokgemeente.nl
Referenties van The Word for Today zijn op de website vermeld.*

Maandag 14 juni

'Maar een voor een begonnen ze zich te verontschuldigen' (Luc. 14:18)(NBV).

Wat is jouw excuus (2)?

Toen God aan Adam vroeg: 'Heb je soms gegeten van de boom waarvan ik je verboden had te eten?' antwoordde deze: 'De vrouw die u hebt gemaakt [heeft mij vruchten gegeven]' (Gen. 3:11-12). Adam schoof de schuld van zich af en dat doen wij ook vaak. Marybeth Whalen schrijft: 'Hardlopen, hield ik mezelf voor, was voor mij niet haalbaar. Ik had een hele lijst met redenen. Als ik maar goede schoenen had. Als ik maar kon lopen zonder de kinderen op sleeptouw te moeten nemen. Als ik maar een mp3speler had om naar muziek te luisteren. Al deze 'redenen' waren slechts flauwe uitvluchten. Ik wilde gewoon niet buiten mijn vertrouwde grenzen gaan. Wilde niet elke spier in mijn lijf inspannen of er tijd voor inruimen op mijn drukke dagen. Ik praatte graag over hardlopen, maar wilde er eigenlijk niet aan beginnen. Misschien gaan jouw uitvluchten over zaken als... waarom je geen slechte gewoonte kunt opgeven, waarom je iemand niet kunt vergeven of waarom je blijft volharden in zonde. God is je aan het overtuigen, maar je laat uitvluchten dienen als barrière. Kies er vandaag een en begin hem af te breken. Haal één steen uit de muur. Kies geleidelijk aan meer stenen totdat er niets meer in de weg staat tussen jou en datgene wat je afschrikt. Datgene waarvan je echter wel weet dat je het moet doen. Ik heb geleerd dat we allemaal geboren zijn om te rennen zolang we Vaders hand maar vastpakken en ons niet langer laten tegenhouden door uitvluchten om die eerste stap te zetten.' Is de situatie waar jij je in bevindt iemand anders verantwoordelijkheid of die van jou? Zolang je die vraag niet eerlijk beantwoordt, zul je geen vooruitgang boeken. Paulus zegt: '[Gods] eeuwige kracht en goddelijkheid zijn voor het verstand waarneembaar. Er is niets waardoor zij [wij] te verontschuldigen zijn' (Rom. 1:20). Wees eerlijk. Zeg tegen God: 'Ik ben het probleem. Pakt u mij maar aan.'

Dinsdag 15 juni

'... zij [Ester] verwierf zijn genegenheid' (Est. 2:17)(NBV).

Gods gunst.

De Bijbel zegt: 'En de koning voelde voor Ester meer liefde dan voor alle andere vrouwen, meer dan alle andere vrouwen verwierf zij zijn bewondering en genegenheid.' Als jij Gods gunst wil genieten, dan is het goed om eens naar het leven van Ester te kijken: 1) Zij nam er de tijd voor om zich voor te bereiden. Voordat een meisje aan de beurt was om bij koning Ahasveros te komen moest zij een twaalf maanden durende schoonheidsbehandeling ondergaan (Est. 2:12). Er was geen snellere manier. De prijs van succes is studie, voorbereiding en discipline. Zij die de prijs betalen zijn geen geluksvogels, zij worden beloond! 2) Ze was erop uit om slechts één man te behagen: de koning! Ongetwijfeld keken vele mannen naar haar om, maar zij zocht de goedkeuring van slechts één. Waarom wil jij gezegend worden? Om God te behagen? Of jezelf? Of anderen? Hoe verder God je meeneemt, hoe meer je deze vraag zult moeten beantwoorden. 3) Zij had een doel dat groter was dan overleven of eigenbelang. Haman was van plan alle Joden uit te roeien. Alleen iemand met een hogere positie kon hen redden, zo iemand als de vrouw van de koning. Dat is het moment waarop Mordechai tegen Ester zei: 'Wie weet ben je juist koningin geworden met het oog op een tijd als deze' (Est. 4:14). Jij bent geboren met een plan en een stel instructies. Je zult ze ontdekken in de aanwezigheid van Degene die zei: 'Voordat ik je vormde in de moederschoot... had ik je al aan mij gewijd' (Jer. 1:5). Waarvoor ben jij apart gezet? Waartoe ben jij geroepen? 4) Zij ging er helemaal voor. Onuitgenodigd naar de koning toegaan betekende je dood, toch zei Ester: 'Moet ik omkomen, goed, dan zal ik omkomen' (Est. 4:16). En het gevolg? Het volk werd gered en Haman werd opgehangen aan zijn eigen galg. Er gaat niets boven Gods gunst!

Woensdag 16 juni

'Er is een tijd om te zoeken en een tijd om te verliezen' (Pred. 3:6)(NBV).

Groeien door verlies en verandering (1).

Nergens wordt ons karakter zo door ontwikkeld als door het omgaan met verlies en de verandering die het met zich meebrengt. Wanneer wij te maken hebben met het verlies van een huwelijk, een baan, een kind, een ouder, onze reputatie, onze gezondheid, onze financiën enz., dan hebben we een keus: de klappen zo goed mogelijk opvangen of onderuit gaan. Buigen of barsten. Wat was, is niet meer. Plotsklaps in onzekerheid zijn we verloren tussen het verleden dat we kenden en de toekomst die we niet kennen. Zonder routekaart, in vreemd gebied, raak je al gauw overweldigd. Geloof houdt ons voor dat God uiteindelijk elk einde kan transformeren tot een nieuw begin. Maar wat doen we tot die tijd, in beslag genomen door onze pijn en verwarring, tussen het oude eind en het nieuwe begin?

Dat is waar Israël was toen Mozes, hun geestelijke vader, van hen werd weggenomen. Het verlies liet een hele natie in diep verdriet achter. 'De Israëlieten, die in de vlakke van Moab bijeen waren, treurden om Mozes' dood tot de dertig dagen voorbij waren' (Deut. 34:8). Wat opvalt is dat Gods antwoord op hun pijn niet was: 'Zo moet je je niet voelen. Vergeet Mozes; je hebt mij toch. Het wordt tijd om je rug te rechten. Je moet gewoon meer geloof hebben!' Wanneer raad 'vroom' klinkt en niet strookt met de werkelijkheid, komt die niet van God. Hij vraagt ons niet om 'supergeestelijk' te zijn, ons verdriet te ontkennen en te doen alsof het geen pijn doet. Hij geeft ons een tijd om te huilen... om te rouwen... om te verliezen... op onze weg terug naar lachen... dansen... zoeken [om iets te vinden]' (Pred. 3:4-6). Hij stond toe dat een heel land dertig dagen vrijaf kreeg om hun verdriet te ervaren en het te verwerken. Je tranen zijn een deel van Gods voorziening om je door dit verlies heen te helpen op weg naar je genezing.

Donderdag 17 juni

'Er is een tijd om te zoeken en een tijd om te verliezen' (Pred. 3:6)(NBV).

Groeien door verlies en verandering (2).

Wanneer we in ons leven worden getroffen door grote verliezen als echtscheiding, de dood van een familielid, een levensbedreigende ziekte of invaliditeit, dan moeten we dat verwerken, ons erdoorheen werken en het niet onderdrukken in een poging om maar weer gewoon verder te gaan. Als je te snel de draad weer oppakt, sleep je de bagage van onopgeloste problemen met je mee naar toekomstige relaties en gelegenheden en nodig je het verleden uit zich oneindig te herhalen. Hoe ziet het verwerkingsproces van een levensveranderend verlies eruit? Het zal je helpen als je een aantal dingen weet: 1) Verdriet is de natuurlijke reactie op verlies. Weggestopt verdriet betekent onafgemaakte zaken. In de vorm van depressiviteit, bezorgdheid, posttraumatische stress enz. zal het voortdurend naar boven komen op zoek naar een oplossing, ook al duurt het jaren. 2) Rouwen is een proces van verdriet doormaken. Gods woord zegt dat er een tijd is om te rouwen (Pred. 3:4). Dat betekent dat hij een seizoen heeft bepaald met een duidelijk begin en eind waarin hij wil dat je het vruchtbare werk verricht van het klaarkomen met je pijnlijke gevoelens. Hoe lang duurt het? Zolang als nodig is. Afhankelijk van de grootte van het verlies, van hoeveel extra verliezen het met zich meebrengt en de geestelijke, relationele en emotionele gezondheid van degene die in rouw is. Als we bijbels rouwen, dan zal er weer een tijd komen om te dansen. Als we van onszelf mogen huilen, zal er ook een weer een tijd zijn om te lachen (v.4). Het proces dat God bedacht, zal uiteindelijk zorgen voor genezing en een bereidheid om weer aan het leven en de toekomst deel te nemen. Een periode van groot verdriet sluit je af of je blijft erin hangen. Je hebt het min of meer afgesloten wanneer je aan het verlies kunt denken zonder er compleet van ondersteboven te raken.

Vrijdag 18 juni

'Er is een tijd om te zoeken en een tijd om te verliezen' (Pred. 3:6)(NBV).

Groeien door verlies en verandering (3).

Rouwbegeleiders hebben ons een genezingsproces voor het verwerken van verliezen aan de hand gedaan. Het staat bekend als de rouwcirkel. Het bestaat uit vijf stappen: 1) Shock, soms ook wel ontkenning genoemd. Onze eerste reactie is 'Dit gebeurt niet echt. Ik geloof het niet.' We zijn met stomheid geslagen, kunnen het niet geloven, zijn een soort verdoofd. 2) Boosheid. We roepen dat het niet eerlijk is. 'Wat hebben we gedaan dat we dit verdienen? Hoe heeft God dit kunnen laten gebeuren? Ik ben mijn hele leven al christen geweest.' 3) Onderhandelen. 'Ik zal er alles aan doen als u dit verandert. Red mijn geliefde en ik dien u de rest van mijn leven.' 4) Depressie. 'Het leven heeft geen zin meer. Ik zou het liefst in slaap vallen zonder ooit nog wakker te worden.' 5) Aanvaarding. 'Op een of andere manier moet het leven doorgaan. Ik moet aan mijn gezin denken, ik moet het dus maar opnieuw proberen.' De intensiteit, duur en volgorde van deze fases variëren van persoon tot persoon. Je kunt elke fase opnieuw doormaken, net zolang tot die fase helemaal goed is verwerkt en afgesloten. Maar ben je eenmaal klaar met je door God bepaalde rouwwerk, dan ben je weer klaar om te helen, lachen, dansen, omhelzen, lief te hebben en vrede te vinden (v. 3-8). Dan ben je klaar voor Gods nieuwe begin! Israël had hartverscheurend om Mozes getreurd 'tot de dertig dagen van rouw voorbij waren' (Deut. 34:8). Het rouwen werd niet vermeden of bekort. Men ging er helemaal doorheen; en toen was men klaar voor de toekomst die God voor hen in petto had. 'Nu mijn dienaar Mozes is gestorven,' (en jullie op een gezonde manier om hem hebben gerouwd en er klaar voor zijn om je aan te sluiten bij Jozua) 'moet jij je gereedmaken om met heel dit volk de Jordaan over te trekken. Ga naar het land dat ik het volk van Israël zal geven' (Joz. 1:2). Als je klaar bent met je rouw, begint een nieuwe periode van groei.

Zaterdag 19 juni

'Want als de God die wij vereren ons uit een brandende oven en uit uw handen kan redden, zal hij ons redden. Maar ook al redt hij ons niet...' (Dan. 3:17-18)(NBV).

Ovengeloof.

De brandende oven dreigde, maar de drie Hebreeuwse mannen weigerden hun geloofsopvattingen los te laten of hun gedrag te veranderen. Ze zeiden tegen de koning: 'Want als de God die wij vereren ons uit een brandende oven en uit uw handen kan redden, zal hij ons redden. Maar ook al redt hij ons niet, weet dan dat wij uw goden niet zullen vereren.' Met de woorden 'maar ook al redt hij ons niet' tilden ze hun geloof naar een hoger plan. Zij wisten dat God het kon tegenhouden, maar niet of zijn plan er op dit moment om vroeg. Maar zij stierven liever dan dat ze hem verloochenden of teleurstelden. Begrijp dit goed: God kan je uit je situatie halen of je erdoorheen helpen. Wanneer hij je er langer in laat zitten dan je zou willen, brengt hij ovengeloof tot ontwikkeling.

Ovengeloof is dood voor twijfel en blind voor onmogelijkheden. Het reikt dwars door de dreigende wolken omhoog en legt beslag op Degene die alle macht heeft in de hemel en op aarde. Het maakt de omstandigheden dragelijk en de toekomst hoopvol. Ovengeloof gelooft dat zelfs als je door het vuur moet gaan, God met je mee zal gaan. Luister naar de woorden van een heidense koning die het allemaal zag gebeuren: 'Ik zie vier mannen vrij rondlopen in het vuur. Ze zijn ongedeerd en de vierde lijkt op een godenzoon' (Dan. 3:25). Ovengeloof maakt je net zo vrij in het vuur van beproeving als erbuiten. En wanneer je vrienden zien dat de Heer ook daar met je is, zal het ze overtuigen als niets anders.